Lambad laia lagedalle;
Kaiſis karja kauniste,
Ehk kül eit ei uude kuube
Paiſand lapſel' ſuwe palgaks,
Pika piina lepituſeks.
Waenelapſi, alaorja,
Kukus kui ſe kulda kägu,
Laulis leina lepikusſe,
Kurwastuſi kaaſikusſe,
Hädapida aawikusſe:
„Oh ma waene orjalapſe,
Mahajäänud marjakene,
Kel ei iſa kaitſemaies,
Ema armu audumaies,
Wennakeſt ei weere wainul,
Öde öhtul teretamas,
Sugulaſt ei ſoowitamas,
Ligemiſt ei lepitamas!
Hauda läks mul eidekene,
Kalmu kallis taadikene,
Sõaſurma ſuikus weli,
Sõſar katkuſa kolletas,
Tädi taudila lõpeti,
Onu õnnetuſe kätte,
Lelle ſuri leinadelle.
Mina aga üksi waenelapſi
Pidin piki piinamiſi
Orjapõlwes kannatama!“
Kiwi otſa, kännu otſa,
Mäta otſa, murudella,
Kubu jalga puhkadelles
Waenelapſe aſet wõtnud,
Murelaulu murretie,
Leinalugu lõkſatille
Kurwastuſe kustutuſeks,
Leinamiſe lepituſeks:

„Peremees on wäga kuri,
Perenaine liiga wali,
Peretütar tuleharki,
Perepoega palju pahem!
Õuekoeral parem olu,
Karjapenil kergem pidu,
Parem pidu, õlpſam olu,
Kui on waeſel orjalapſel,
Kaitſemata kukekeſel!
Mull' ei anta kehakatet,
Warjajada wammukſida;
Taat ei raatſi anda toitu,
Eit ei piima lähkärisſe:
Misga leina lepitakſin,
Kurwastusta kustutakſin!“
Kiwi otſa, kännu otſa,
Mäta otſa, murudella
Wäſind jalga wiibidelles
Karjapoisſi kukutelles
Leinalugu lõkſatille:
„Oh mina iſata lapſi,
Oh mina emata lapſi,
Wanemata waenelapſi!
Igaüks ütleb minusta:
Lööge ſeda, ſe iſata,
Lööge ſeda, ſe emata,
Wanemata waenelapſi:
Kell' ei tutawad tugiksa,
Ega omasta abiksa.
Ülemalt ju ütleb Looja,
Wanaiſa kostab wasta:
Ärge lööge waeſtalapſi,
Kopſige ei kaitſemata!
Nutab waene löömatagi,
Halab ilma haigetagi,
Peſemata ſilmad märjad,